

ATUREM LA LLEI ARAGONÈS

EN DEFENSA D'UNS SERVEIS PÚBLICS PER A TOTES

LES FEMINISTES CONTRA LA LLEI ARAGONÈS!

La llei d'atenció a les persones impactarà més perjudicialment sobre la vida de les dones: perdrem drets i tindrem treballs més precaris

A quins serveis afecta aquesta llei?

ELS SEUS NEGOCIS O LES NOSTRES VIDES. Aquesta llei afecta a serveis com la Sanitat, el sector social o l'educació, i no és casualitat, que aquests siguin els serveis públics que han patit i pateixen amb més virulència les retallades. Tampoc ho és que molts d'aquests serveis estiguin relacionats amb els treballs de cura d'envelliment i dependència que són treballs socialment no reconeguts i relegats a l'àmbit privat que assumim majoritàriament les dones.

La llei regula explícitament la privatització sanitària de serveis ginecològics i obstètrics, pediàtrics, serveis de planificació familiar, hospitalaris de cirurgia; l'externalització en l'àmbit de l'educació de l'ensenyament preescolar i l'educació especial, el servei de menjadors escolars o els serveis de cura de les persones, com la geriatria; entre molts d'altres que són serveis imprescindibles perquè puguem gaudir de vides que valguin la pena ser viscudes.

Si aquests serveis dels que depenen la nostra salut, educació o benestar els presten empreses privades sota la lògica de l'obtenció de beneficis, la nostra salut, la nostra educació, el nostre benestar i per tant, les nostres vides romandran segrestades i menystingudes de forma sistèmica i sistemàtica.

Per què estem en contra de la privatització de serveis públics?

PRIVATITZAR ÉS PRECARITZAR LES TREBALLADORES: Aquesta llei no només no millora les condicions laborals de les treballadores sinó que les empitjora. Per guanyar la gestió d'un determinat servei, ja sigui per atendre persones amb dependència, per la neteja d'edificis municipals o per atendre les necessitats de persones vulnerables, les empreses han de competir entre elles i presentar l'oferta més econòmica sense perdre la seva part del pastís i per tant, mantenint el seu marge de benefici econòmic.

D'aquesta manera, s'obliden les necessitats de la comunitat i es normalitza que la lògica mercantil és la que ha de regir la gestió dels serveis públics i la guerra entre empreses afecta directament a la qualitat del servei i a les condicions laborals de les treballadores.

Els serveis als que afecta aquesta llei són serveis en els que les plantilles són altament feminitzades, així que aquesta guerra entre empreses, principalment, és a costa de mercadejar amb les condicions laborals de les dones treballadores

A MÉS PRIVATITZACIÓ MÉS DESIGUAL I INJUST ÉS L'ACCÉS ALS SERVEIS: externalitzar és negar l'accés als serveis a gran part de la ciutadania, i qui primer en paga les conseqüències és la majoria popular i treballadora (quan es produeixen llistes d'espera, quan es retiren serveis que es prestaven públicament i es passen a prestar per privats, etc).

Per què privatitzar els serveis públics augmenta la feminització de la pobresa?

FARTES DE COSIR LES SEVES RETALLADES I D'ARRIBAR ALLÀ ON NO ARRIBEN UNS SERVEIS PÚBLICS INCAPAÇOS DE SOSTENIR LA VIDA.

La llei Aragonès regula explícitament la privatització de serveis relacionats amb sectors feminitzats socialment no reconeguts on hi treballen principalment dones que veuen com empitjoren dia dia les seves condicions laborals.

Principalment som les dones de classe treballadora, que acabem assumint els treballs de cura d'envelliment i dependència a conseqüència de la retirada dels poders públics en la prestació d'aquests serveis. Això ho fem a canvi d'una doble càrrega de treball (remunerada i no remunerada) i d'una doble explotació (a la feina i a casa) que repercuteix de forma directa en el nostre estat de salut i augmenta la desigualtat entre homes i dones.

En d'altres paraules, el desmantellament dels serveis públics -sigui en forma de retallades o de privatitzacions-, especialment dels serveis essencials per a la cura de la vida, fa que acabem essent majoritàriament les dones les que assumim els treballs de cura, a costa d'empitjorar les nostres condicions laborals i assumint conseqüències greus per la nostra salut (tant físiques com psicològiques).

Per tal de poder assumir les cures que els serveis públics deixen d'atendre les dones hem de tornar, parcialment o íntegrament, a treballar a la llar, perdent llibertat econòmica, agreujant la dependència en la parella, cosa que aprofundeix en la divisió sexual del treball i agreuja els casos de violència econòmica.

Si les cures són assumides pel sector privat posant al centre la cerca de beneficis econòmics i no la vida, s'agreuja la precarització de les condicions de les treballadores que han de prestar aquest serveis i s'agreuja, en conseqüència el que s'anomena la cadena global de les cures, on són les dones migrades les que han de sostenir amb unes condicions, generalment, precàries la prestació d'aquests serveis, havent de patir, conflictes lligats a la seva condició de dones migrades tant a nivell jurídic com social.

	Dones	% Dones	Homes	% Homes	Total
Activitats sanitàries	143.651	76,4%	44.329	23,6%	187.980
Activitats de serveis socials amb allotjament	33.018	85,4%	5.625*	14,6%	38.643
Activitats de serveis socials sense allotjament	36.043	87,4%	5.205*	12,6%	41.248
Altres activitats de serveis personals	35.214	73,8%	12.511	26,2%	47.725
Activitats de les llars que donen ocupació a personal domèstic	97.292	92,5%	7.903	7,5%	105.195
Activitats relacionades amb l'ocupació	6.140	64,2%	3.427*	35,8%	9.567
Activitats associatives	8.365	63,0%	4.922*	37,0%	13.287
Fabricació de productes farmacèutics	18.596	58,2%	13.377	41,8%	31.973
Serveis d'allotjament	34.520	57,2%	25.869	42,8%	60.389